

Spm. nr. S 642

Til trafikministeren (3/12 98) af:

Karen Rønde (V):

»Har ministeren planer om at stramme betingelserne for generhvervelse af kørekortet før frakendelsestidens udløb i spiritussager, således at generhvervelse ikke blot kan opnås, ved at en person proforma erklærer sig at være alkoholiker?«

Begrundelse

For at kunne generhverve kørekortet før frakendelsestidens udløb i spiritussager, er det en betingelse, at

- vedkommende skal erklæres at være alkoholiker,
- vedkommende skal kunne dokumentere mindst 1 års kontrolleret behandling mod misbrug af alkohol.

Såfremt vedkommende ikke opfylder disse betingelser, har vedkommende ingen mulighed for at få sagen indbragt for retten med henblik på generhvervelse, før frakendelsestidens udløb. Omvendt er der gevinst, såfremt man proforma erklærer at være alkoholiker og gennemgår en meningsløs behandling, som ikke er nødvendig.

Desværre benytter flere og flere sig af denne mulighed for en proformaerklæring. Derfor ønskes ministerens kommentar og stillingtagen til problemet. En løsning kunne f.eks. være at kræve dokumentation for alkoholproblemet, f.eks. en lægeerklæring.

Svar (21/12 98)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg kan oplyse, at bestemmelsen om generhvervelse af førerretten før frakendelsestidens udløb findes i færdselslovens § 132.

Efter § 132, stk. 1, kan førerretten gengives, når ganske særlige omstændigheder foreligger, og når visse nærmere angivne tidsmæssige betingelser er opfyldt. Det er imidlertid ikke en betingelse for generhvervelse efter denne bestemmelse, at den pågældende gennemgår en kontrolleret behandling mod alkoholmisbrug.

Derimod indeholde § 132, stk. 2, en i forhold hertil udvidet adgang til generhvervelse af

førerretten efter domfældelse for spiritus- eller promillekørsel til fordel for personer, der har et reelt behandlingskrævende alkoholmisbrug, og hvis kørsel har rod i dette misbrug.

Bestemmelsen blev i 1991 indsat som en forsøgsordning i færdselsloven som led i en forstærket indsats mod alkoholmisbrug, og bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den siden 1990 af Kriminalforsorgen etablerede ordning, hvorefter personer med alkoholproblemer kan påregne at blive benådet for en frihedsstraf for spiritus- eller promillekørsel på vilkår om gennemførelse af en kontrolleret behandling mod alkoholmisbrug.

Efter bestemmelsen i § 132, stk. 2, som ved lov nr. 468 af 10. juni 1997 dels er blevet gjort permanent, dels er blevet udvidet i forhold til sit oprindelige indhold, kan generhvervelse af førerretten komme på tale, når halvdelen, dog mindst 1½ år, er forløber. Det er dog samtidig en betingelse, at den pågældende i mindst 1 år forud for sagens indbringelse for retten har overholdt en kontrolleret behandling mod misbrug af alkohol.

Jeg understreger, at kravet om gennemførelse af en kontrolleret behandling mod alkoholmisbrug som betingelse for at blive omfattet af såvel Kriminalforsorgens benådningsordning som af bestemmelsen i færdselslovens § 132, stk. 2, indebærer, at alene personer med alkoholproblemer og med et udtalt behandlingsbehov kan drage fordel heraf.

Det påhviler derfor i første omgang Kriminalforsorgen og i sidste ende domstolene at påse, at denne betingelse er opfyldt af den pågældende, idet Kriminalforsorgens benådningsordning og generhvervelsesordning i § 132, stk. 2, selvsagt kun er rettet mod personer med et alvorligt og reelt alkoholproblem.

Jeg må derfor afvise, at det blot ved en erklæring afgivet proforma er muligt at blive omfattet af den kontrollerende behandlingsordning, som der tænkes på i § 132, stk. 2. Jeg har heller ikke kendskab til, at der - som det indirekte fremgår af spørgsmålet - skulle være tilfældet i praksis, idet jeg nærer fuld tiltro til, at domstolene påser overholdelsen af forudsætningerne og betingelserne for generhvervelse af førerretten i disse tilfælde.